

GAZETA LWOWSKA.

We Srodę

N^{ro}. 184.

2. Grudnia 1818.

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia dnia 20. Listopada. — Onegdaj zszedł z tego świata nagle na apoplexyję, JW. Józef Hrabia Wallis, Kawaler orderu złotego runa, i wielkiego krzyża Królewsko-Węgierskiego orderu S. Szczepana, zaszczycony oraz złotym cywilnym krzyżem honorowym C. K. rzeczywisty tajny Radca, Szambelan, Minister Stanu i Konferencyi, Prezes najwyższej Władzy Sprawiedliwości, niemniej Prezes nadwornej Kommissy Sprawiedliwości, honorowy Współczłonek C. K. akademii sztuk nadabnych w Wiedniu, i Członek Królewsko-Czeskiego Towarzystwa nauk, tudzież Towarzystwa patriotyczno-ekonomicznych wiadomości w Pradze.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Kongress miał się zgrupadzić w Wasyngtonie dnia 16go Listopada.

Chociaż terazniejszy Prezes Zjednoczonych Stanów, P. Monroe jeszcze przez lat 3 zostawać ma w Urzędzie, przecież zatrudniają się już teraz stronnicze gazety Amerykańskie oznaczeniem Następcy jego. Gazety ultrarepublikańskie, do których liczą się najcelniej wychodzące w Kentucku, zarzucają P. Monroe sprzyjanie arystokratom w rozdawaniu urzędów, a wystawiają Pana Clay, który był Prezydentem na ostatnim Kongressie Kentuckim, jako człowieka wyszczególniającego się talentami i wielkiego przyjaciela niepodległości osad Hiszpańskich: Antifederaliści Bostońscy twierdzą, że najgodniejszym Następcą P. Monroe byłby P. John Quincy-Adams, terazniejszy Sekretarz Stanu, którego utrącają publikanie za arystokrata poczciwą. Nadzieje zaś i życzenia federalistów wskazują P. Clintona, Gubernatora w Nowym Yorku. — Inne gazety Amerykańskie uskarżają się, że miewają arystokracji szlacheckiej, nieznaney wprawdzie w Ameryce północney, zajmują w niektórych Prowincyach arystokracją rodzinną. W Nowym Yorku ma sama rodzina Clintonów posiadać czterdzieści urzędów zawistnych od Rządu a po części bardzo zyskowych.

Instytut poprawczy w Filadelfii zaleca się przez to, że dotychczas bez najmniejszej surowości i kary utrzymywał w porządku do 600 osób, a nadto nayszakamienialszych złoczyńców poprzeistoczał w ludzi poiętnych i pracowitych. Atoli gdy ten instytut wyrachowany był tylko na 400,000 dusz ludności, teraz zaś dla miliona nie wystarcza, przeto proponowano założenie kilku takowych instytutów w Pensylwanii, aby to urządzenie nie stało się szkołą złoczyńców, jak w Europie, gdzie ieden bieglży złoczyńca psunie do szczytu po kilkunastu lekchomyślnych i wpół zepsutych ludzi.

Po wszystkich miastach, posadach i portach, gdzie wojsko stoi osada, zakładają ogrody i obwody rolnicze dla żołnierzy, aby ie sami uprawiali, a tym sposobem przez pracę nabierali sił, i byt swoy polepszali. Nadto mają ich używać przy budowach warwni, gościnców i kanałów. — Nad wielkim kanałem, który ciągną od jezior zachodnich przez drogę Hudsonską do Oceanu, pracuje co dzień 3000 ludzi, 1000 koni i 400 wołów. — Na rzece Mississippi iest w ustawicznym ruchu 20 statków parowych, trzymających 4000 beczek.

Rząd Zjednoczonych Stanów oświadczył, że byle tylko nadciągnęła mała iaka osada wojskowa z Kuby lub z innej iakiej posiadłości Hiszpańskiej, tedy odebrać może Pensakolę i St. Mark w Florydzie zachodniej. Atoli nie widać nikogo, i domyślają się, że Dworowi Hiszpańskiemu zależy więcej na znaczeniu iakiej summie pieniężney, aniżeli na odebraniu tych Kraiów. — Najnowsze gazety Amerykańskie z dnia 11go Października głoszą, że traktat w tej mierze ma już być podpisanym.

Gazety Niderlandzkie uniesciły list meialkiego P. Duplantiera byłego Kapitana od gwardyi, datowany w Düsseldorfie dnia 27go Października, w którym zbija wiadomość, (umieszczoną także i w numerze 174 gazety naszej) iakoby Francuzi osiedli w Prowincyi Texas (czyli w Polu przytątku, z kąd piszący właśnie miał przybyć do Düsseldorfu) przedsiębrać mieli wyprawę do Meksyku pod dowództwem Jenerałów Lallemanda i Rigauda; zapewniając, że pomieniona wiadomość iest zmyślona, że Jenerał Lallemand trudni się jedynie urządzeniem swej osady,

że nie wydał żadney odezwy, któraby wzbu-
dziła podejrzenie sąsiadów, i t. d.

Gazety Amerykańskie przyznają, że kor-
sarze krążący na wodach Ameryki południo-
wey pod banderą Artigasa, pochodzą po nay-
większej części z Baltimore, i osadzone są
ludźmi, którzy nie znają nawet Artigasa.
Ma ich być 16. Niepuszczają ich ze zdoby-
czą do żadnego portu, lecz oni schwytawszy
iaki okręt, rabują co lepszego, a okręt zata-
piają. — W Marylandzie oskarżono kilku-
nastu mieszkańców o uzbrojenie korsarskiego
okrętu dla powstańców.

W Charlestownie (w Karolinie po-
łudniowej) pokazała się znouwu żółta febra

Indyie Wschodnie.

Gazeta Dworska Londyńska z dnia
3go Listopada umieściła w dodatku listy prze-
dowe, które Kompaniia wschodnio-Indyjska
otrzymała z Bombay pod dniem Jostym Maia
tudzież 3cim i 8nym Czerwca. Te donoszą o
zajęciu różnych twierdz i zamków Maratskich
przez woyska Angielskie, a między innymi o
wzięciu twierdzy Czandah położoney na po-
łudnie od Nagpuru; atoli nie zdaie się po-
twierdzać wiadomość o poymnaniu Peiszwy.

Wiadomości z Ceylonu brzmią wciąż
niepomyślnie. Mało jest nadziei przywró-
cenia tam spokoyności, ponieważ królowey,
którym sprzyjaia stosunki miejscowe, łatwozdo-
łaią niweczyć wszelkie usiłowania, aby ich do
otwartey bitwy przymusić, i ustawicznie utru-
dzają woysko przeciwko nim wysłane.

Wyspa S. Heleny.

Gazeta Londyńska Morning-Chronicle
umieściła poniższy list Hrabiego Bertranda
pisany do Gubernatora Sir Hudsona Lowe
pod dniem 19stym Lipca 1817: „Cesarz otrzy-
mał przesłane mu od P. Elphingstone z
Kantonu 5 pakietów, zawierających szachow-
nicę z figurkami, marki do grania i dwa ko-
sary z sioniowey kości, atoli obraził się o-
świadczeniem WPana: „że gdybyś chciał być
„zachować ściśle istnące przepisy, należałoby
„było wstrzymać się od przestania tych rzeczy.“
W takowym razie byłbyś WP. wyświadczył
grzechność Cesarzowi, gdybyś ie był zatrzymał.
Nie jasna est myśl owego oświadczenia. W
przepisach zakazano tylko przesyłać Cesarzowi
listy inną drogą iak przez Ministerium, ale
na sprzęty lub inne rzeczy. Zresztą Lord
Bathurst w imowie swoiey, i WP. sam sprze-
ciwiałeś się nawet twierdzeniu, że listy na-
deszła do wyspy S. Heleny pocztą lub dro-
gą prywatną odsyłano nazad do Londynu,

aby przysły tu drogą Ministeryialną; tem mniej
można więc zatrzymywać sprzęty, meble, lub in-
ne rzeczy, które nie narażają bezpieczeństwa
więzienia. Miałyżby rzeczy nadesłane tu od
P. Elphingstone podpadać może wyłączeni-
niu dla tego, że na markach do grania stoi
korona? Ależ ta znajduje się także na Cesar-
skich kartach do grania, na naczyniach srebr-
nych i na bieliźnie iego. Jeżeli w tey mie-
rze jest iaki przepis, powinienby wiadomym
być Cesarzowi. Minister Angielski oświadczył
w Parlamencie: „że od czasu pierwotnych ogra-
„niczeń, nie zaszły żadne nowe, i że Guber-
„nator obowiązany jest wprowadzić dopełniać
„istnących przepisów, że atoli nie ma prawa
„zaprowadzania nowych.“ Cesarz nie chce ża-
dnego faworu, nie chce winnym być czy-
liemu humorowi. Jeżeli zaszły nowe urządze-
nia, (a te musiałyby być w sprzeczności z
oświadczeniem Lorda Bathursta, że bezpie-
czeństwo więzienia iedynym ich jest celem)
tedy należy mu ie oznajmić, chcąc aby ie
uznał.“

Gazeta Londyńska Kuryier toczy usta-
wicznie wojnę z innymi gazetami Londyńskimi
z powodu Napoleona, twierdząc że on
nie zastępuje na lepsze obchodzenie się z nim
nad ową, iakiego doznawały osoby różnego
stanu trzymane przez w więzieniu za Pano-
wania iego. Kończy zaś tem, że wszystkie ie-
go skargi na postępowanie P. Hudsona Lo-
we są istnem zmyśleniem, i że ani Ministe-
ryum, ani Naród Angielski, ani inne Mocar-
stwa nie dadzą wiary również zmzślonym za-
żaleniom PP. Las Casas, Bertranda, Mon-
tholonowey i t. p.

Wielka Brytaniia.

Xięźniczka Wallii odieżdżając z An-
glii rozkazała była pozostałym dworzanom
Swoim mieszkać w pałacu Kensingtonskim; atoli
ostatnich dni Października nadszedł od niey
rozkaz, aby z pomienionego pałacu ustąpiłi.
Xięże Rejent w towarzystwie Xięcia Yorka
i Pułkownika Stevensona udał się do pałacu
i ogłosił rozporządzenie Xięźniczki, która
iaki się zdaie, nie chce już więcej mieć tam
dla siebie żadnych apartamentów.

Parlament odroczonym został na nowo do
dnia 29go Grudnia, i zdaie się że nastąpi ie-
szcze iedno odroczenie; ponieważ w terażniey-
szem odroczeniu nie dodano formuły: „do za-
łatwienia interessów,“ którą dodawać zwykli,
gdy ma przysydzć rzeczywiście do zagaenia po-
siedzeń.

P. Douglas Kinnaird przedsięwziął już
broki, aby w miejsce P. Romilly wybranym
zostać na Reprezentanta Westminsterkiego.

Gazety Londyńskie *Karyer i Sun* stawiają przeciw niemu P. Maxwella; dziennik zaś *Statesman* twierdzi, że Ministrowie tym razem rzucili już oko na P. G. Cookburna.

Dnia 4go Listopada P. Abbot wykonał przed Lordem Kanclerzem przysięgę jako Prezes Sądu Królewskiego na miejsce Lorda Ellenborough.

Stanca już w Dowerze cała piechota wojska Angielskiego powracającego z Francji, wzięwszy pułk 52gi, pozostały dla oddania twierdzy Valenciennes. Przy jednym z tych pułków znaleźli urzędnicy cłowi mnóstwo przemyczonych towarów.

Towarzystwo zawiązane celem popierania budowy i rozprzestzenia kościołów i domów modlitwy, zgromadziło już składkę 50,000 funt. szterl.

Papiery publiczne (fonds) które dnia 3. Listopada chwiać się zaczęły, spadły jeszcze bardziej w dniu 4tym. Papiery konsolidowane, które przed tygodniem po 78 1/2 za sto sprzedawano, spadły w dniu pomienionym na 76 3/4. — Innemi czasy spądanie Francuzkich papierów publicznych sprawiło lepszy obieg Angielskim, tym razem stało się inaczej. Kapitaliści Angielscy wystali niedawno wielkie summy do Ameryki, a ta nyma gotowych pieniędzy właśnie w tym czasie, gdzie ich na stałym lądzie Europejskim bardzo szukają, jest zapewne przyczyną, że papiery Angielskie nie zyskały na spadaniu Francuzkich.

Francya.

Monitor i największa część innych gazet Paryzkich umieszczają prawie co dzień listy i artykuły dla zaspokojenia Publiczności względem mocnego spadania papierów publicznych. Daleko skuteczniejszego środka chwycili się bankierowie Paryzcy, zobowiązawszy się mocą dokumentu podpisanego na giełdzie, wykupić wszystkie papiery publiczne, któreby im po 68 franków 50 centym za sto ofiarowano. Te patriotyczne podpisy doszły w przeciągu dwunastu godzin do summy 5 milionów w papierach, i miały ten skutek, że też papiery podniosły się niemal o dwa procentu.

NN. Xiążęta i Xiężniczki byli dnia 7go Listopada na łowach w okolicy Meudonu, gdzie znajdował się także i W. Xiąże Rossyjski Konstanty, który dnia 9go był na obiedzie u Xięcia Orleans w Neuilly, wieczorem zaś na balu u Ministra Policji w Paryżu. Także i Xiężna Jabłonowska dawała świetny bal dla Jego Cesarzowickiej Mości. — Xiąże Talleyrand, który od czasu swojego powrotu z kąpieli przebywał w Valençay, przyjechał teraz do Paryża. —

Rosprawy w procesie Jenerała Canuela przeciwko PP. Fabvierowi i Sedneville odroczone znowu na żądanie obopólnych patronów. — Pułkownik Fabvier umieścił w kilku dziennikach Paryzkich oświadczenie następujące: „Pułkownik Fabvier i brat jego (Adwokat i patron Pułkownika) weszli do sali słuchalnej Sądu Policji poprawczy w właśnie podówczas, gdy P. Couture żądał odroczenia sprawy do trzech tygodni. Osądzili więc, że nie mogą sprzeciwić się temu żądaniu wspartemu na konweniencyi P. Jenerała Canuela i patronów jego.“ — Babeuf, jeden z tak zwanych Patriotów roku 1816go, który mając być deportowanym zostawał w więzieniu w zamku S. Michała, tymczasem zaś przebaczenie Królewskie pozyskał, przybył do Paryża. — P. Fievee otrzymał pozwolenie, aby swą karę trzymiesięcznego więzienia odbył w jednym z instytuców dla chorych. — Ludwik Bastide (brat straconego) uwolniony ab instantia w sprawie o zamordowanie Fualdesa, dostał pomieszczenia zamysłów. — P. Laves młodszy, z Departamentu Dordogne ogłosił dzieło pod tytułem: „Porównanie języka Francuzkiego z Niemieckim, ku pożytkowi obu Narodów.“ Król przyjął przypisanie tegoż dzieła. — W Paryżu wyszedł drukiem kalendarz wojskowy pod tytułem: „Na każdy dzień zwycięstwo.“ Dziennik powszechny (*Journal general*) ogłaszając go, dodał, że tylko Francuzi swoje dni w roku tak naznaczać mogą. — Dnia 6. Listopada skazano w Sztrazburgu naemnika Garniera i cieślę Klinha na jednoroczne więzienie tudzież na zapłacenie 200 franków kary pieniężnej i kosztów procesu, jako przekonanych, że podczas łosowania na zaciągi wojskowe mów buntowniczy dopuszczali się. — W Rochefort uzbrajała Korweta Bayadere, która tak słychać, zwiedziła ma brzegi Brazylijskie. — Kardynał Cambaceres szedł z Swiata; teraz więc w całej Francji jeden tylko jeszcze jest Arcybiskup w Bordeaux, ponieważ Stolice Arcybiskupskie w Paryżu, Lugdunie, Rouen, Tuluzie, w Tours i Besançon wakuja.

Szwajcarya.

Tayna Rada Bernenska przełożyła Stanom dwie noty, w których Ministrowie Austriacki i Pruski z rozkazu Dworów swoich udzieliłi Szwajcaryi traktat Akwizgrański względem ustąpienia z Francji, wzywając ją (Szwajcaryię) aby oświadczyła przystąpienie swoje do tegoż traktatu. Podobne noty musiały zapewne zayść już także od Ministrów Angielskiego i Rossyjskiego; a ponieważ traktat z

dnia 9. Października r. b. jest skutkiem konwencji Paryskiej z dnia 20. Listopada 1815, ta zaś dalszym ciągiem dawniejszych układów Wiedeńskich, przeto Mocarstwa sprzymierzone zachowują tenże sam tok postępowania.

Akwizgran.

Według najnowszych doniesień z Akwizgranu mają układy taceczne ukończone być niezawodnie do dnia 13. Listopada. N. Cesarz Austriacki miał zaraz po ukończeniu wyiechać do Monachium a zabawiwszy tam dni kilka powrócić do Wiednia na dzień 2. Grudnia. Minister zaś spraw zagranicznych Xiąże Metternich miał wyiechać na kilka dni do Brukseli. — N. Cesarz Rossyjski miał dnia 16go wieczorem lub 17go z rana wyiechać także do Brukseli, zabawić tam przez dni kilka, potem zaś przedsięwziąć podróż przez Akwizgran do Niemiec, i dopiero około 15. Grudnia przybyć do Wiednia.

Xiąże Angouleme był dnia 9go na obiedzie u N. Króla Pruskiego w towarzystwie NN. Monarchów, a dnia 10go wyiechał nazad do Francyi. Cel jego podróży nie był inny, iak imieniem N. Brata Swoiego oddać wzajemnie odwiedziny, które Ludwik XVIII odebrał od NN. Monarchów w Paryżu.

Dnia 10go przybył do Akwizgranu Królewska-Duński tajny Radca Konferencyi Hrabia Hardenberg-Reventlów.

Dziennik Frankfortski donosi z Akwizgranu pod dniem 10. Listopada: „Przesłanie się (crisis) w którym zostaje Europa z przyczyny niedostatku pieniędzy, musiało koniecznie zwrócić na siebie uwagę Monarchów. Lubo więc Domy, które przeięły na siebie pożyczkę dla zapłacenia kontrybucy, żadnego w tej mierze kroku nie uczyniły, wszelako Monarchowie zważyli, że ten niedostatek pieniędzy, gdyby się ustanowionych pierwotnie terminów trzymano, doszedłby do nadzwyczajnego stopnia, ponieważby naówczas w przeciągu bardzo krótkiego czasu bardzo znaczna ilość gotowych pieniędzy z obiegu wyprowadzoną została. — Rozstrząsano kilkokrotnie pytanie względem przedłużenia terminów, co za rzecz nieuchronną poczytywano, i wezwano P. Baringa, aby w tej mierze dał objaśnienie. Pewną jest rzeczą, że się zgodzono względem zasady, i że różność zdań, któraby jeszcze zachodzić mogła, tycze się tylko czasu, do jakiego przedłużenie dozwolonym być może. Z początku była mowa o tem,

aby termin 9ciu miesięcy przedłużyć do roku, później zaś uznano za rzecz stosowną, zezwolić na termin jeszcze dłuższy, ażeby i jeszcze więcej ułatwić wypłatę, i zapobiedz tem dzielniey szkodliwości niedostatku pieniędzy. Większa część Gabinetów okazała w tej mierze największą gotowość, i nie zadziwilibyśmy się usłyszawszy, że termin zapłacenia kontrybucy do 18stu miesiący, a może nawet i do lat dwóch przedłużone zostały.“

Na jednej z ostatnich konferencyi miano oświadczyć, że Monarchowie zaręczają dopełnienie warunków traktatu Kieleńskiego względem długów, które Szwecyja na siebie przeięła.

Zapewniają, że bardzo żywe były rozprawy względem przyjęcia Francyi do poczwórnego sprzymierza, i że na reszcie zezwolono na to.

Sprawę W. Xięstwa Badeńskiego iako czysto Niemiecką, odesłano do osobney Kommissy, mającey zgromadzić się w Frankfortcie celem roztrząsania wszystkich spraw Niemieckich, niezafatwionych dostatecznie aktem Kongressu Wiedeńskiego. Między Członkami tej Kommissy wymieniają PP. Humboldta i Wessenberga. Do niej odesłano także i miasto Frankfort z jego reklamacyami przeciwko Żydom.

Gazeta Londyńska Kuryier umieściła wiadomość z Akwizgranu, że NN. Monarchowie w sprawach Hiszpanii i iey posiadłości Amerykańskich, trzymają się zasad najsćciszej neutralności, i że to N. Królowi Hiszpańskiemu własnoręcznym listem oświadczyć mają.

Pogłoski o zamianach Krain i sprośtowaniach granic, które od niejakiego czasu w pisma publicznych z tak wielką pewnością a nawet z wymiennieniem dnia, w którym traktaty w tej mierze podpisane być miały, rozsiewano, okazują się zgoła bezzasadnemi, i winne są być swój (według wyrazu dziennika Frankfortskiego) iedynie tylko zdradzieckim postępowaniem sprawców niespokojności, którzy używają wszelkich sposobów, iakie tylko wymyślić mogą, aby między Ludami wznieść nieukontentowanie.

P. Katalani dawała w Akwizgranie dnia 12. Listopada ostatni koncert na korzyść ubogich tacecznych. Zebrana summa była bardzo znaczną. P. Katalani ma tej zimy iechać do Londynu. — Także i Panna Garnerin oświadczyła, że lubo na zepsuciu się balonu 8000 franków razem zaś 11,900 franków na przedsięwzięciu swoim utraciła, przecież przyaresztowane iey pieniądze chętnie na rzecz ubogich ofiaruje.